12. b) Myšlení moderny. Racionalita, universalismus, víra v pokrok.

Moderna

- moderna vzniká epistemiologickým zlomem
 - konec středověku a nástupu novověku 17. st. (Osvícenství transcence se převtěluje do subjektu, s Modernou svržen bůh a na jeho místo se dostává člověk jako individium/Myslím, tedy jsem.*)
- racionalita až cynickost, posedlost pokrokem a kapitálem
- víra v univerzální pravdy -> jsou pravdy, které se nemusí zpochybňovat
 - universalismus =popisuje pohled, který tvrdí, že je schopen vysledovat rozmanitost veškeré reality celku zpět k jedinému principu → ideje, ideály, práva a povinnosti musí platit zásadně pro všechny lidi
- žije minulostí a budoucností, chtěla se poučit z minulosti a vyvíjela utopistické porjekty pro budoucnost
- prohlubuje gnoseovský optimismus věří, že svět je poznatelní
- vnikl antropocén období, ve kterém je člověk nový geologický činitel, nenávratně změnil stav zemského povrchu hydrosféry i atmosféry, začalo to průmyslovou revolucí v 18.st.
- 50. léta 20.st. moderna se láme v postmodernu
 - o postmoderna reflektuje situaci jinak a nastavuje jinou imanentní rovinu
 - o mizí bezvýhradné okouzlení ziskem a lidskou individualitou
- již 2. pol 19. st. kritika tohoto přístupu zbožštění člověka →zkáza člověka(až příliš moci)/ Friedrich Nietzsche a další filosofové začínají hledat něco jiného, lepšího než je člověk jako střed všeho
- nemůžeme se vracet k historii: přítel, bůh, člověk nefungují
- hledáme něco, co člověka přesahuje a rozpouští
 - o moderna končí konečným řešením židovské otázky→změnila navždy lidstvo, člověk jako středobod světa se neosvědčil
- člověk zmizí z věd jako nelidský obrat

je třeba vést nový dialog se zvířaty, rostlinami, kameny, vodou a vzduchem